

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra SCENER I ROSENBORG HAVE

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 85.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426998366256/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

M i k k e l.

Sig mig, paa Parol, oprigtig:
Mads! hvad har du i din Hat?

M a d s.

Skadæg — du er saa bange!
Tror du da, jeg er en Tyv?
Kan du sige mig, hvor mange,
Skal du faa dem alle syv.

6.

Hans og Trine.

H a n s.

Skønne Sol for alle Sole!
Lille Trine! søde Glut!
I er kommen snart fra Skole
I Fru Planes Institut.

T r i n e.

Hun har Gigt i Hals og Hoved,
Derfor fik vi Lov idag.

H a n s.

O, saa være Himlen lovet!
Vi kan tales ved i Mag.
Nys jeg er fra Reitzel kommen,
Og en nyskelig Roman
Har jeg her i Trøjelommen,
Som vi sammen læse kan.

Den er om to unge Hjærter,
Som man skiller ad ved List:
Efter mange bitre Smerter
Gifte de dem dog til sidst.

T r i n e.

O, unævnelige Glæde!
Søde Hansemand, betænk,
Hvor vi skal tilsammen græde!
Sæt dig ned paa denne Bænk.

H a n s.

Hvilket Levned dog mig venter,
Naar jeg bliver rigtig stor,
Og som Brud til Kirken henter
Dig, min rare Trinemor!

T r i n e.

Da du ikke bærer Trøje,
Skal som Karl for Altret staa,
For din Haand i min at føje
Med to Allunshandsker paa.

H a n s.

Vi vil da med Topper age.

T r i n e.

Jeg vil gaa med ægte Sjal.

H a n s.

Ferier alle Livets Dage!

Trine.

Hver en Nat Musik og Bal!
Jeg med tapre Officerer
Fører op hver anden Dans.

Hans.

Barstens ikke du fikserer
Din ulykkelige Hans!
Hvor i Gaar mit Hjærte brændtes:
Du med voksne Piger gik,
Ved din Ven du ikke kendtes,
Gav ham ej engang et Nik!
Da forlod mig mine Kræfter,
Jeg som død i Skolen sad,
Til i Aftes sad jeg efter,
Og fik ingen Middagsmad.
Hver en Lærer gav mig Sekser,
Kun til Trine stod min Hu;
Jeg fik Bank for mine Lekser,
Saa jeg føler det endnu.
Trine saa mig — træf mig Flamme!
Ej engang det mindste Nik!

Trine.

Men jeg maatte mig jo skamme,
Som et Ærkesvin du gik:
I din Trøje var en Flænge,
Ingen Pul var i din Hat;
Thi du slaas med slemme Dreng
Som en vilter Abekat.

Hans.

Trine! vilde du mig favne,
Hvis jeg som en Nidding stod,
Hørte tavs paa Øgenavne,
Og det hævned ej med Blod?
Jeg blev kaldt Hans Pandekage!
Hvilken ærerørig Snak!
Aldrig jeg i mine Dage
Saadant i min Lomme stak.

Trine.

Stedse jeg forgæves retter
Paa din megen Uforstand.
Vist en Pind jeg for det sætter,
Om du blive skal min Mand.
Du har mange slemme Laster,
Ej det allermindste Pli;
Dine Penge bort du kaster
Til unyttigt Slikkeri;
Mig du intet vil forære,
Ej engang en Appelsin!
Den maa mer opmærksom være,
Som har Lyst at kaldes min.
Mange Piger paa min Alder
Kan med voksne Herrer gaa,
Som sig deres Kærest kalder,
Og af hvem de Ringe faa,
Løjtenanter og Studenter
Og deslige Folk af Stand,
Mens jeg Tosse gaar og venter
Paa en snavset Buksemand.
Tit de køre dem i Kane,
Naar de gaa fra Institut.

H a n s.

Smukt du lærer hos Fru Plane,
Du, som var saa rar en Glut!

T r i n e.

Hans kan se sig om en anden;
Thi med os er det forbi.

H a n s.

O, jeg skyder mig for Panden!
Ha, uhørt Bedrageri!

T r i n e.

Nu Farvel, Hans Pandekage!

H a n s.

O, Farvel, du sorte Sjæl!

Trine gaar.

H a n s

alene.

Sonetto.

Min Trine troløs! hvilke Helvedpincer!
Du mest usalige blandt Byens Drengel!
Ukonfirmert saagar du dig maa hænge;
Der findes ej i Verden mange Triner.

Naa, det skal saamænd vare meget længe,
Før jeg igen skal tro paa Pigeminer!
O, havde dog jeg Gæk paa Appelsiner
Spanderet de tre, fire Skillings Pengel!